

Inspecteur på Constantinsborg Niels Hansen Heide bliver generet af nogle karle i Wiby.
Marselisborg Birketing i-5. 1701-1708. Fol. 363 b. til 366 a. Erhvervsarkivet.

Hr. Anders Jørgensen Bror af Aarhus fuldmægtig for in specteuren paa Constantinsborg hr. Hansen Heide hans veigne fremb stillede 2de varsels persohner naufnlig Peder Andersen af Wormslef og Peder Sørensen af Stautrup som hiemlede ved eed med op ragte fingre efter louen med skriftlig memorial saa mellende, at de i dag 14 dage til i dag at møde gaf, hid kaldet efter skrefne persohner som udi memorial er mentionerit som liuder saaledis: Niels Hansen Heide inspecteur paa Constantinsborg lader her med 14ten dages kald og varsel gifue Eder Hans (Sørensen)Kok i Wiibye tienner Willum Andersen, Rasmus Michelsen tienner sin broder Søren Michelsen, Niels Høfr tienende Søren Michelsen i Narby, Søren Nielsen i Terp tiennende sin fader Søren Pedersen, Peder Møller tiennende Rasmus Møller, Niels Christensen tiennende Peder Katstrup alle ibm. at møde paa Marselisborg Birketing den 19 juli førstkommende for vidnesbiurd at paa høre og spørsmal at svare, angaaende dend gevalt og usømmelig begierelse i ord og gerninger som I skal have øfuet imod Niels Hansen den 18 juni sidst afviget uden for og udi hr. Bernt Suhrs port i Wiibye, da hand der skal hafve vere kommen paa sit herskabs velb. hr. baron Peder Rodsteens veigne, at injuiere om hvis der kunde vere svergen af hans kongl. majst. samt kirkens hannem forundt anpart og ung tiende i bemt. Wiibye, med vider som da kand for falde: her om at vider stefnes til samme tiid og sted: Søren Povlsen berider paa Constantinsborg: Tobias Davidsen udi Aaboe, Søren Ladefoged paa Constantinsborg, Rasmus Jørgensen huusmand i Wiibye Terp, Peder Gregersen og hans kone Kirsten Christensdatter: Rasmus Rasmussens kone Mette Poulsdatter: Rasmus Møllers dattet Maren Rasmusdatter og Karen Nielsdattert i ofr Wiibye kiendes Søren Pedersen: Ung Jens Godsen tienende sin fader Jens Godsen alle i egen persohn at møde paa forn. bemeldte ting Eders sandhed ved eed at udsige, og til spørsmal at svare, hvad en huer kand vere bevist endelig for processens skyld stefnes hæderlig og velb. hr. Bærent Suhr i Wiibye til samme tiid og sted disse vidner, at anføre om noget hannem omrørindes kunde for falde, huor efter ting vidner agtes at for huerfue og tage beskrefuen. Og nu blef den indstefnede 3de gange liuderligen paa raabt om nogen vahr som imod stefne maallet vilde eller kunde hafue at suare, men ingen møtte. Der nest frembstoed samptlig vidners persohner og efter eeden og læsning af lovbog med for maaning til sandhed at vinde, saa frembstoed først Søren Poulsen berider paa Constantinsborg som vandt med opragte fingre ved eed efter loven at sidst afviget den 17 junii kom hr. Niels Hansen Heide hiem fra Wiibye huor hand samme tiid hafde verit at tiende, paa kongens og kirkens rug tiende men formedelst han formeente ike at vere skeed rett i det hand ikun meente ike at vere skeed i det hand ikun til begge tiender bekom fiir land? begierte der for at vidne tillige med Tobias Davidsen ville følges med hannem der hen om anden dagen nemblig den 18 dito at injuiere der om, huilken hans begiering og blef efterkommet, og dend gang hafde indsamlet, samt faarene og lam der til byen, saa kom Niels Hansen Heide ridendes ud fra præstegaarden og bad vidnet og Tobias Davidsen at de ville ride indtil hr. Bærnt og spørge ham ad om de maatte drifue forn. faar og lamb ind i hans gaard, huor til hand suarede ja, saa spurte de hannem ad om der fandtes noget om hand da ville hafve sin anpart med, huor til hand svarede hand ville have sin anpart, saa bad de ham at hand ville skaffe nogle folk til at hielp til der med, huor til hand suarede hand hafde ingen folk til stede, men I faar vel hielp, saa red vidnet og Tobias Davidsen ud til Kierre gaarden huor ladefogden paa Constantinsborg og Niels Hansen Heides tienner holdt med faar og lam, saa blef de drefuen ned til Skriffuer gaarden som præsten har i fæste og de skulle der efter aftalle ind driffues, saa red Niels Hansen Heide og ladefogden for an ved faarene, for at møde faarene at de kunde komme i gaard og vidnet tillige med Tobias Davidsen og Niels Jensen tienner dref dennem, og som de, nemblig vidnet og Tobias Davidsen kom saa langt frembt de kom i ledet imellem prestens haug og Peder Simonsen huus, saae de at faarene løb ud igien ved Anders Jensens huus til fælleden, saa dend gang de kom til Niels Hansen

Heide uden for præstens port, beklagede han sig at de hafde mødt faarene i porten, at de ike kunde komme i gaard, og sagde Hans Kok stod i logen for dem, som de skulle hafue verit inde og samme tiid saae vidnet at for. Hans Kok, Niels Chrisensen, Søren Nielsen og Rasmus Michelsen tillige med fleere som vidnet ei vidste at nafngifue stod i præstens port og brugte adskillige slemme ord til Niels Hansen Heide og samme tiid stod Hans Kok og suingede med et bøs træ og sagde lad ham ikun komme, hand var ei bange hand skulle tage ham til soldat, og nogle af de andre stoed og saae med nogle af deris arbejds træer i haand som de hafde brugt til at hugge ovn eller skorsteen med til præstens, og loed ogsaa meget ilde i munden, og sagde enten Niels Christensen eller hans kone mons. kom og holdt mig ved min.....? og dend gang Niels Hansen Heide tillige med vidnet og de andre som fuldtes red bort der fra, saa raabte og huede med spottelige ord efter dennem og sagde mer suar og luk mons. ledet op. Anders Bror til spurde vidnet om Niels Hansen Heide ike med ald høflighed bad dem betenke sig og vide huad de gjorde, de skulle vide hand vahr kommen paa kongens og kirkens veigne at in opkreve om huad kunde vere forsuegen af afspurgt? inden huor til vidnet svarede det hørde han ikke, men bad dem drage til minde om huad som passerede, det hand ike kunde faa huis erinde for retten, for slig med fart vider viste han ike. Tobias Davidsen Skøtte paa Constantinsborg vant udi lige soerne eed med opragte fingre ved eed efter louens ord efter andet for: Søren Povelsen: for hannem vordet hafd, Søren Jensen ladefoget paa Constantinsborg vant med op ragte fingre efter louen ord efter andet som for: Søren Poulsen og Tobias Davidsen for hans: vondet hafr, og ydermeere vant og forklarede vidnet at dend gang hand fuldtes med Niels Hansen Heide for at møde faarene og lammene saae han en stoer deel folk stoed i præstens port, og for. Hans Kok stoed i porten for Skrifuer gaarden, huor faarene og lammene skulle vaaren ind, ærefuen og vred og huugede med hans høst træ og ligeleedes gjorde de andre og som stoed i præstens port, huer fore faarene og lammene ike kunne komme der ind, vider viste hand ike. Rasmus Rasmussen kone i Wiibye Mette Povelsdatter vant med opragte fingre ved eed efter louen, at om vonden tiid møtte hun faarene i? ved Anders Jensens, og samme tiid sae hun Niels Christensen tillige med flere stoed i præstens port og hans karl neden for ved siden af præstens huus ud ad til Skrifvr gaarden og hørte huor de larmede og huiede, men ei hørte huad de sagde for medelst faar og lammene der bregte, alene hørte de sagde de skulle luk ledet ladet op for ham, og saa hørte de nefnt en captain vider viste hun ike. Kirsten Christensdatter, Peder Gregersens kone i Wiibye, vant med opragte fingre med eed efter louen at omvonden tiid saae hun een stoer deel folk i præstens port og hørte da nogle ord sagde de frøgted eÿ stort for Niels Hansen Heide han var inted deris captain og saa kom faar og lam springendes og søgt mark og hørte nok at de stoed og loe og larmede og nogle af dem hafde deres bøsse træer i hænderne vider vidste hun ike, Rasmus Jørgensen i Wiibye vant med op ragte fingre ved eed efter louen at om vonden tiid da hand kom gaaendes og ville gaae ud af præstens gaard ofr til Peder Simonsens kom faarene og lammene løbende forbi præstens port og da stoed bemt. Niels Hansen Heide neden for dem og møtte dem, og samme tiid løb de Niels Hansen Heide ham forbi, saa stoed Hans Kok ved dend nordre side paa præstens port, og dend gang Niels Hansen Heide ike kunde møde for faarene kom Niels Hansen Heide med sin pidsk og tog snerten ind till skafted og gik frem til Hans med dend ligesom hand ville hafue slaget hannem dermed, da sagde Hans Kok til Niels Hansen Heide: Jeg tror ike at I slaar mig, slaar I mig, slaar jeg igen, og samme tiid stoed Hans Kok ved præstens ladegaul og Hans Kok truede hannem med sit bøsse træ og sagde som bemelt er til Niels Hansen Heide slaar I mig, slaar jeg igien, vider viste hand ike, Anders Bror til spurte forhen om vonden soldater som maatte her for retten, om de hafde noget imod dette vidne at sige eller om de ville hafue noget indført der imod, huor til Niels Christensen suarede nei som Gud ville de ike, og ei ville hafue gienpart til tinge vundet huor efter Anders Bror vahr tings vinde begierende.